

DE FRIE-DANSKE

NR 5.

MARTS 1942.

1'AARGANG.

STIKKERE.

Vi erfarer at d'Herrer Slagtermester Malling, Hollsønderdybet 2 og Vinhandler Kaj E. Olsen, Hollsønderdybet 3. (to af "Æresgæsterne" fra den Blaa Bog i forrige Nummer af dette Blad), har anmeldt Bladet til den tyske Værnemagt.

Begge d'Herrer kan være overbevist om at Deres Belønning ikke vil lade vente længe paa sig. RED.

SAGT VED ET MØDE.

Ved et Møde for nogen Tid siden, kom en af Talerne med følgende lille Sandhed:

"Hvor smaa vi end er, ønsker vi ikke at blive taget paa Sengen en Gang til. Vi ønsker ikke, at man i Udlandet skal anse Lyjannas som vor Nationaldragt."

Og dog, vi kender en Del Mennesker, der med god Virkning, kunde bære Nathue.

-O-O-O-O-O-O-O-

HVORLEDES KØBENHAVN BLEV BESAT.

Af Major Glein, KDR. 1./1.R. 306.

(I Bogen "9 April" læser man bl.a. at Tyskerne var meget forbausede over at møde Modstand, da de troede at de kom til Danmark som Venner, for at hjælpe os med at holde Englænderne ude af Landet. Naar man nu læser følgende Beretning, af Major Glein, der ledede Angrebet paa København faar man et ganske andet Indtryk.) (RED.)

Divisionen laa siden Begyndelsen af Marts 1940 i Rummet Wittenberg-Porteberg. Vi laa til Uddannelse. Tropperne skulde sammensvejses til fuldt kampdygtige Enheder. Et eller andet var altsaa i Gære, men ingen vidste hvad. Det vil sige nogen vidste det jo nok, men de var tavse som Graven.

Endelig blev Bataillonnen indladet, præcis afgik Toget. Farten gik nordpaa, altsaa vel til Østersøkysten. Henimod Aften kom vi til vort Maal. Paa Banegaarden ventede os nogle Matner fra Krigsmarinen, Folk fra Afværgeafdelinger og en Propagandatrop. Ogsaa Radiostationer holdt parat, indtil nu havde alt klappet, det gik som efter en Snor.

Mine Folk laa stuvet sammen som Sild i en Tænde i et Skibs underste Last. Paa Dækket turde jo ingen vise sig, hvis Overraskelsen skulde lykkes. Damperens Maskiner begyndte at drøne, en Sætren gik gennem Skibet, det stod til Søs. Te blev udleveret fra Skibskøkkenet, derefter befalede jeg Nattero til Kl. 9 Morgen. Jeg tilbragte Natten paa Kommandobroen hos Skibets Kaptajn, Korvetkaptajn G., med hvem jeg konferede om Farten i alle Enkeltheder.

Ca. en Time efter Afgangen overhaledede et Skib os. Gennem Blinksignaler og Raaben præjede det os, hvorpaa vor Kaptajn begav sig ombord paa det andet Skib. - en Isbryder. Snart vendte han tilbage med Isbryderens Kaptajn. Denne berettede, at der var engelske Undervandsbåde i Kattegat og i Sundet, og at han tillige med 2 Forpostbåde havde det Hverv at sikre os og samtidig bane Vej for os gennem den isopfyldte Ss.

(Fortsættes i næste NR).

RAPPORT OVER VILH. LA COUR'S ARRESTATION.

Den 4. Februar holdt Vilh. la Cour Foredrag paa Damhuskroen.

Torsdag d. 19. Feb. blev Formanden for Rødovre og Omegns Gymnastikforening ringet op af en Mand, der ønskede at sende et nyt Blad til Foreningens Bestyrelsesmedlemmer og derfor bad om Navne og Adresser. Han fik dem - omhyggeligt opgivet, omhyggeligere end de ellers forekommer paa almindelig tilgængelige Lister. Disse Navneangivelser anvendtes tydeligt nok ved nedenstaaende.

Samme Eftermiddag fik Formanden, Næstformanden og Kassereren af et civilklædt Bud, der kom i Bil, overrakt enslydende Skrivelser med følgende Indhold:

Statsadvokaten for København
Politigaarden, Kbhvn. V.
den 19. Februar 1942.

A. S. (8252)

- - - - Navnet - - - -

tilsiges herved til at give Møde i den tyske Krigsret, Hotel Kongen af Danmark, Værelse 97, Fredag d. 20/2-1942 Kl. 9.30.

(Underskrift)
Kriminalbetjent.

Paa Forespørgsel om, hvad den tyske Krigsret var, svarede Overbringeren det ene Sted, at det vidste han ikke, det andet, at Manden blot havde at møde - ellers vilde han blive hentet.

Formanden ringede til Statsadvokaten for særlige Anliggender, men fik kun den Besked, at da man ikke havde Sagen, kunde man intet oplyse. Han skulde blot give Møde.

I Krigsretten, hvortil de tre var tilsagt til hver sin Tid, stillede de overfor en uniformeret tysk Forhørsdommer (Dr. Johansen), der gjorde dem bekendt med, at de var stillet for den tyske Krigsret i Sagen mod Dr. la Cour, vedrørende et Møde i deres Forening med la Cour som Taler. Til Stede var ellers kun en kvindelig Sekretær.

I "Retsbelæringen" blev de bl. a. gjort bekendt med:

"Hvad De véd og har hørt, er De pligtig at meddele; udtaler De Dem i Modstrid med Deres Viden, kan De straffes med indtil 5 Aars Tugthus. I Hæfhold til tysk Retspleje kan De kun nægte at svare paa Spørgsmaal, der kan bringe Dem selv i Fare. De "maa være klar over, at den tyske Værnemagt er her, og vi finder os ikke i Overgreb af nogen Art". - De kan komme til at aflægge Ed paa Deres Udtalelser".

Derefter blev de afhørt om, hvad de erindrede af Dr. la Cours Tale. Den uniformerede Person oplæste et punktligt Referat af Talen og spurgte Punkt for Punkt, om de erindrede at have hørt la Cour sige saadan og saadan.

Da den først afhørte (Formanden) ikke syntes at have nogen særlig imponerende Hukommelse, blev han gentagne Gange spurgt, om det var nødvendigt "at sende Bud efter Feltgendarmen"; under disse Udtalelser sad Afhøreren med Haanden paa Telefonen. Der blev bl. a. ringet til Vestre Fængsel og bestilt to Celler.

En af de to andre havde overhovedet ikke overværet Mødet og dimitteredes derfor straks. Ikke desto mindre blev Formanden, da han - efter et Ophold i et tilstødende Lokale under Opsyn af en tysk Soldat - atter fremstilledes, stillet overfor, at "begge de andre" havde berigtiget flere Ting, han havde nægtet at godkende. - hvorfor han opfordredes til at hjælpe paa sin Hukommelse.

Den sidste, der ogsaa truedes med "Feltgendarmen", fik bl.a. at vide, at han "godt kunde regne med, ikke at se sin Familie forelsølg".

Afhøringen drejede sig ogsaa om, hvilke Sange, der blev sunget ved Mødet.

Efter tre Timers Forløb "læslodes" de alle tre

Ved senere Efterforskning hos Statsadvokaten for særlige Anliggender konstateredes det, at dennes Kontor havde ekspederet denne Vidneindkaldelse paa den tyske Krigsrets Forlangende under, at kræve nogen Oplysning om, hvad Sagen drejede sig om. - Efter gældende Ordning kan kun Danske, der skal vidne i Sager, hvor det drejer sig om Tyskeres Forseelser, indkaldes for den tyske Krigsret.

Freitag den 20. Feb. faar Fru la Cour Besøg af to civilklædte Tyskere, som gerne vil have hendes Mand med ind til Dommer Johansen. Hun spørger, om det er en dansk Dommer. Nej, det er en tysk, svarer de. Herefter nægter hun at have noget med dem at gøre. Hendes Mand er i Provinsen, men hun kalder ham hjem, saaledes at han er i Birkerød Lørdag Aften.

Sagen bringes nu til Justitsministerens Kundskab, og da denne klar over, at det er første Gang, Tyskerne direkte er gaaet forbi de danske Myndigheder, foranlediger han en Forhandling med Tyskerne i det danske Udenrigsministerium Lørdag Eftermiddag.

Søndag d. 22. Kl. 16. 30 bliver Vilna Cour arresteret i sit Hjem i Birkerød af det danske Politi. Det oplyses, at Arestationen er sket paa Grundlag af Lov af 18. Jan. 1941 (Ørum-Loven), 3. §, hvor der tales om Handlinger, der bringer Danmarks Forhold til Udlandet i Fare. Vilna Cour blev bragt til Vestre Fængsel, og blev i Grundlovsforbøret om Mandagen fængslet for 14 Dage.

Fra tysk Side stilles der Krav om Udløsering af Dr. la Cour. Der sammenkaldes til Ministermøde herom Tirsdag Fmd., men herefter sker Udløseringen. I Løbet af Tirsd. er la Cour to Gange i tysk Forhør, der overværes af en dansk Statsadvokat, hvorefter Dr. la Cours Sagfører blev nægtet Adgang.

Dr. la Cour bliver efter Forhørene sendt tilbage til Vestre Fængsel, men anbringes i den tyske Afdeling, saaledes at end ikke Fængslets danske Personale kan komme i Forbindelse med ham.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

FRA "DE DANSKE STUDENTER".

Danske og tyske Nazister arbejder for Øjeblikket paa:

1. Gennemførelse af Jødelov i Danmark,
2. Militær Støtte til den "tyske Foraarsoffensiv".
3. Anerkendelse af Quisling.

ad 1. Rygterne om dansk Jødelov har det reelle Grundlag, at ROFF-MADSEN for Øjeblikket sidder i Justitsministeriet for i Samarbejde med tyske Jødeexperter fra Gestapo at lave Udkast til Jødelov efter tysk Mønster. ROFF-MADSEN er som bekendt Lektor ved Københavns Universitet, og tidligere Leder af "National Studentaktion".

ad 2. Kort efter Undertegnelsen af Anti-Kominternpagten stillede Tyskland Krav, om dansk Militær Støtte til "Forsvaret af Finland". Visse Dele af Regeringen erklærede sig villig til Forhandling om Frigivelse af de tyske Tropper i Jylland ved Hjælp af en dansk Hær under tysk Kommando og gennemsvret af tysk Gestapo og danske Styrker. Forhandlingerne vedværes. Alt læns forsøger Nazisten, Godsejer Ivar Andersen, Hald Hovedgaard, at hverve frivillige til Finland. Af de i 1940 Kontinuerligt var en meget stor Del under 18 Aar. Mon ikke Quisling allerede har ladet til, hvorefter dette Fortagende finansieres?

ad 3. En dansk anerkendelse af Quisling vil simpelthen betyde, at vi falder Norges heltmodige og Sveriges dristige og værdige nordiske Politik i Ryggen.

Endelig arbejder Nazisterne i det skjulte paa Gennemførelsen af den saakaldte Reform af Socialloven. De vil deigennem bl.a. opnaa 3 Ting:

1. at skabe splittelse mellem Samlingspartierne,
2. at skabe Utilfredshed blandt Arbejderne for derved at give Fritz Clausen en haardt tiltrængt Chance for Medlemsforøgelse,
3. at tvinge danske Arbejdere til at tage Arbejde i Tyskland.

Ikke alene Regeringen, men ogsaa de danske Domstole, hvis fornemste Æresbegreb hidtil har været deres Grundlovsbeskyttede absolutte Uafhængighed, bøjer af for Nazisternes Krav. F. Ek. er en Mand fra Næstved af Byretsdommer Arthur Andersen for at have fremvist en Tegning kaldet "Svignet", som, naar den foldes sammen, viser Hitlers Kontrafej, blevet idømt 60 Dages Hæfte. Efter Aftale med Justitsministeren og de tyske Myndigheder bliver Udskrift af enhver Dom, der har Relation til nationale og politiske Forhold, af Statsadvokaten for "smårlige Anliggender", Hr. Kjalcke, indbragt for den tyske Krigsret, hvis Leder er Gerichtsherr Johansen, en tidligere Sagfører i Sønderborg. Denne besluttede nu, efter at Ankefristen var udløbet, at rejse Krav om Skærpelse af Straffen og paa lagde Statsadvokaten at foretage det fornødne. Landsretten afviste korrekt ved Kendelse Begæringen, og Udskrift heraf sendtes til Hr. Johansen, der efter at Kærefristen til Højesteret var udløbet, krævede Kendelsen indbragt for denne Ret. Højesterets Kæremaalsudvalg afsagde den 27/1 1942 følgende Kendelse: "Landsretten tilpligtes at tage paastanden om Skærpelse af Straffekrav op til Realitetstenhandling".

Regeringen, eller den Del af Regeringen, som er villig til at bøje sig for de tyske Krav (Stauning, Gunnar Larsen, Scavenius og Kjærbo), har een Gang faaet Varselsskud gennem de spontane Studenterdemonstrationer i Dagene omkring Scavenius' berøgtede Berlinerrejse. Næste Gang nøjes vi ikke med Spontaniteten alene; de danske Studenter vil da staa samlede og parate. Og næste Gang staar vi ikke alene. Dansk Ungdomssamvirke har tonet rent Flag i Prof. Hal Koch's Nytaarsbudskab i "Lederbladet"; politiske Foreninger, Fagforeninger og Ungdomsorganisationer Landet over tilgeledes.

Alle har efternaanden gennemskuet den Politik, der gaar ud paa, at vi herjæmme kun skal søge at klare os igennem saa lempeligt og fredeligt som muligt. For det første er vi derved med til at trække Nazisternes endelige Nederlag i Langdrag, og for det andet tror vel ingen paa, at Hitler i sin sidste Desperation vil skaane et Land, selvom det optræder som Judas. Konsekvenserne af en saadan Politik efter Fredsslutningen har de allierede Magter tydeligt nok gjort opmærksom paa.

Derfor maa vi gøre vort til, at presset paa vore ansvarshavende Politikere bliver saa stort, at ingen af dem for en kortsynet Politiks Skyld eller for personlig Redning vover at sælge Danmark.

Centrum for tysk nazistisk Kulturpropaganda her i Landet er det saakaldte "Wissenschaftliche Institut", Wissenschaftlich hentyder i denne Sammenhæng ikke saa meget til tysk som til den nazistiske Videnskab, hvis fornemste Blomster er Raceteorien og Læren om Krigens sunde biologiske Virkning. Blandt Instituttets moderne tyske Videnskabsmand befinder sig Dr. Domes, som Aarhus Universitets Studenterraad i 1936 eenstemmigt forlangte afskediget fra Universitetet, fordi hans nazistiske Anskuelser var en Haan mod al fri Forskning, og Baron von Wistinghausen, der i 1938, udvistes fra Danmark for Spionage.

Til Popularisering af Instituttet benyttes bl.a. "National Studenteraktion". Navnen paa de 28 Medlemmer af denne Organisation findes i Februarnummeret af "Stud.jur."

DE DANSKE STUDENTER

MED SMERTE OG YDMYGELSE.

Med stigende Smerte og Ydmygelse løser vi hver Dag de nye Meddelelser fra Norge. Den blodige Nedslagnings Tid er ikke forbi, trods den saa udskregne "amnesti-forordning", som antages at have til Hensigt at mildne - i Ulandet - det afskyvækkende Indtryk af de fysiske Mord paa norske Patrioter. Men lige saa oprørende som disse Mord, er de nu iværksatte systematiske moralske Massemord paa det norske Folk. Det er naturligt at de Forholdsregler, som specielt berører Børnene og den opvoksende Ungdom, vækker den største Indignation.

Den saakaldte "Nyordning", som har været paa Vej siden 9 April 1940, er efter Quisling's Udnævnelse til "Ministerpræsident" ikke alene fremskyndet, men har ogsaa paa visse Maader ændret Karakter. Maalet er ikke længere nogen Heimehæned. Det gælder om saa hurtigt og saa grundigt som muligt at løsrive Norge og Nordmandene, ikke blot fra politisk og kulturelt Samarbejde med det øvrige Norden, men ogsaa i Norge at opnåve den nordiske Samhørighedsfølelse, som har fundet Udtryk i en - gennem Aartusinde opbygget - fast Retsordning paa Folkefrihedens og Retssikkerhedens Grund.

Retsordningens Erstatning, med paa tilfældige politiske Konjunkturer hvilende diktatoriske Forordninger, er Grundlaget for den "Nyordning" som nu med Voldsmidler, med individuelt politisk Opsyn, med Tvangsopdragelse, med Afsondring af politisk mistænkelige, osv. osv., er ved at blive gennemført i Norge.

At Quisling hermed bereder Vejen, ikke blot for Norges Løsrivelse fra Norden, men ogsaa for sit Lands fuldstændige Indlemmelse som en Provins i det stortyske Rige, synes ejendommeligt nok ikke at være gaaet op for denne smalsindede "Patriot". Ikke engang det Faktum, at han til Medhjælper har faaet den Mand, som saa effektivt besørger Indlemmelsen af Østrig og Tjekoslovakiet i det tyske Rige, synes at have paavirket hans Holdning.

Vi løser daglig om de nye Overgreb i Norge. Det er ikke nogen Greuelpropaganda de svenske Blade leverer. Selv uden de private Korrespondancer, som jævnlig, paa den ene eller anden Maade, smugles ud af Norge, og som bidrager til at belyse de virkelige Forhold, faar vi mere end tilstrækkeligt Kendskab til hvad der foregaar i Norge gennem de i kynisk Aabenhjertighed enestaaende officielle Forordninger, som Quisling-Regeringen leverer daglig.

Smerten, Medlidensheden, maaske Raseri føles stærkt af alle Mennesker som er værdige at bære dette Navn. Det er Folk som vi, et Folk mere nærbeslagtet med Hensyn til Sprog, Vaner og Tankegang end noget andet, som udsættes for denne Behandling. Men dybere end Smerten føler vi maaske Ydmygelsen over, hjælpeløse at se til, medens vort Broderfolk mishandles af en lille landsforræderisk Minoritet i Ly af fremmede Bajonetter. Det er godt nok at sige, at vi ved, at disse Tilstande ikke kan forblive bestaaende. Men vi ved ikke, hvornaar en Ændring kan indtræde.

Det kan være meget, meget længe endnu, afhængende af Verdenskrigens videre Udvikling. For Tiden tyder de fleste Begivenheder paa at vi maa regne med endnu flere Aar, inden Stormagterne, enten ved Sejr eller Udmattelse staar overfor et definitivt Afgørende.

I al den Tid kan Ødelæggelsearbejdet i Norge naa langt. Risikoen for at kunde omskabe Nordmandene til Quislinger i større Udstrækning er ganske vist minimal, men den store Fare ligger i, at den Dag Trykket afslappes, vil Forandringen virke som en Eksplosion, naar alt det sammenpærede Had flammer op.

Den Storm, som en Dag skal høstes i det ulykkelige Norge, vil blive forferdende. Da vil vi atter komme til at mindes vor ydmygende Passivitet i den Faride, da Quisling og hans Bande medskyldige saaede Vind.

EN RADICSTEMME RAIICORTERER FRA HOLLAND.

De af vore Læsere, der har for Vane at lytte til den amerikanske Radiostation WRUL i Boston, for at høre den danske Udsendelse Kl. 18.30, har maaske ogsaa paa andre Tider stillet ind paa denne Station og der er da Mulighed for at de har hørt den hollandske Udsendelse. Stemmen tilhører GUNO LIEBERT, der i nærtrent 5 Aar var Speaker ved Hilversum Radio, baade før og efter den tyske Okkupation.

Sidste November undslap han, forklædt som Smand, med et Skib fra Holland til Sverige, derfra arbejdede han sig besværligt over Rusland-Japan og Stillehavet til USA, hvor han nu er ansat ved Radicen. Vi offentliggør her nogle af hans Beretninger:

"Kort Tid før jeg undslap fra Holland, var jeg en Dag paa en Cykeltur nær Hilversum, med en god Ven, da vi saat tysk og et engelsk Aeroplan i Kamp i Luften. Paa Minutter senere styrtede den ene Maskine ned, ikke langt fra hvor vi stod. Vi skyndte os henimod stedet, men ca. 200 Meter derfra blev vi standset af en tysk Soldat. Vi prøvede en anden Vej, og blev atter stoppet af en Vagtpost. Nu blev vi for Alvor nysgerrige, vi gik om Cyklerne og begav os tilfods gennem en lille Skov, til et Sted hvorfra uheldret kunde betragte Maskinen. Mærkerne paa Fuselagen var ikke til at tage fejl af. Det var det sort-hvide tyske Kors".

"Den næste Dag besluttede vi at kigge lidt nærmere paa Maskinen. Til vor store Overraskelse var der denne Gang ingen Vagtposter til at standse os. Grunden hertil blev et Øjeblik senere ganske klar. I Løbet af Natten havde Maskinen skiftet Nationalitet. Det sort-hvide Kors var fjernet og istedet var nu det rød-hvide og blaa Mærke af RAF paa malet Fuselagen".

"En Nat i Slutningen af Juni kom RAF over Flaadehavnen Den Helder og nedkastede Bomber paa Værkstederne og Tjurdokkene i en Timestid. Kort efter at de engelske Flyvere var fløjet bort, kom en anden Gruppe Bombermaskiner over Byen. De tyske Luftværnskanoner var mærkelig tavse, ingen Lyskastere søgte at finde Angriberne. Kun de tættest bebyggede Kvarterer blev bombet. Den næste Dag beordrede den tyske Leder af Hilversum Radio mig at køre med Radiovognen til Den Helder, for at foretage en Udsendelse fra selve stedet "for det forbryderiske engelske Overfald paa Civilbefolkningen". Da jeg var ledsaget af en tysk Officer, kunde jeg kun se Ødelæggelsen, men var ikke tilladt at tale med Civile".

"Faa Dage senere traf jeg i et privat Selskab adskillige Mænd fra Den Helder. De forklarede at Maskinerne der havde bombet Civilbefolkningen var tyske og ikke engelske og at Luftwaffe havde udført dette camouflerede Angreb i et Forsøg paa at faa Hollænderne til at give Englænderne skylden for alle deres Lidelser".

Faa et Besøg i Deventer sidste Sommer, saa jeg et tysk Røde Kors Tog paa Midten af, hvad der dengang, var den eneste Jernbanebro mellem Holland og Tyskland. Da RAF bombarderede dette vigtige militære Maal raabte den tyske Presse straks op om "at Englænderne angreb Røde Kors Tog".

Trods alle disse Tricks er det dog ikke lykkedes Tyskerne at sætte Befolkningen op mod Englænderne. I Radionuset traf jeg en Dag en Violinist som havde mistet en Datter og en Søster under et engelsk Luftangreb. "Det er et tragisk personligt Tab" sagde han "men vor Tid kommer, da vi skal hævne os paa Tyskerne". Han knyttede Naverne og gik ind i studiet. Et Par Minutter efter saa jeg ham staa foran Mikrofonen og spille en lille tysk Melodi".

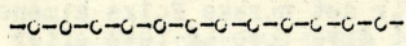
I Begyndelsen prøvede Tyskerne at gøre sig gode Venner med Befolkningen. F. Eks. arrangerede den tyske Garnison i Hilversum en venskabelig Fodboldkamp med de hollandske Soldater. Efter 15 Minutters Spil kunde det daarligt kaldes Fodbold. Hollænderne sørgede hele Tiden for at kikke Bolden og ramme Tyskerne, inden første Halvleg var forbi. De tyske Officerer ud paa Baaden og stoppede Spillet eller rettere Sjøguldet".

Da deres Forsøg paa at vinde Befolkningens Venskab glippede, trak Tyskerne de regulære Tropper bort og satte SS-Mændene ind. Disse er haderne over al Beskrivelse. De optræder som om de ejede hele Landet, og de prøver særligt at lægge Beslag paa alle de unge Piger. En ung Pige af mit Bekendtskab, som paa et Bal nægtede at danse med en Tysker, blev taget til Hovedkvarteret og tvunget til at vaske 25 Militærbiler, før hun blev løsladt igen.

Naar en ung hollandsk Pige søger Selskab med en Tysker, sender hendes unge mandlige Bekendte et Brev, med Advarsel, at naar Holland igen er frit, skal hun komme til at betale for sit Forræderi. I hele Landet har disse unge Mænd sluttet sig sammen i et hemmeligt Selskab kaldet "LES GAUX" (Tiggerne). Fornylig blev 43 af disse arresterede og 18 af dem skudt. Tiggerne er ikke desto mindre stadig travlt beskæftigede med at likvidere Tyskerne ved at blande Gift i deres "Drinks", komme Strykvin i deres Mad og stikke dem med forgiftede Naale i overfyldte Teatre og Sporvogne.

"Tiggerne" er dog ikke den eneste underjordiske Gruppe. Der findes en større, navnløs Gruppe, som udfører de vigtigste Attentater og Spionage. Med deres Hjælp lander engelske Flyvere om Natten paa Hovedvejene for at landsætte eller optage et Par Spioner, for at flyve nogle engelskvenlige Patrioter over til England eller at bortføre nazistiske Hollændere som Fanger. Da Gestapo imidlertid ikke har opdaget noget - i alle Tilfælde ikke meget - om denne Organisation, skal jeg her nøjes med at nævne et enkelt Tilfælde.

Sidste Sommer havde disse Patrioter besluttet sig til at likvidere en indflydelsesrig hollandsk Nazist, som Løkkedue havde de overtalet en ung Pige til at acceptere denne Forræders Tilnærmelser. I en Maaned havde han en vidunderlig Tid med Pigen og en Aften foreslog han en Retur paa nærliggende Sø, hvilket hun gik ind paa. De roede ud til en lille Ø i midten af Søen og gik i Land. I Mellemtiden var en Gruppe af af Patrioter landet paa den anden Side af Søen. Uden at den nazistiske Forræder opdagede det, sneg den unge Pige sig tilbage til Baaden og roede væk. Nazisten var nu alene paa Søen med de loyale Hollændere. Hans Lig er aldrig blevet fundet.

TORTURENS AFSKAFFELSE ER TEGN PAA FORMINDSKET LIVSKRAFT. NAZI "FILCSOFI" ER MODBYDELIG VIRKELIGHED I DE TYSKOKKULEREDE OMRAADER.

Krigen er Tilværelsens Ur-element, paastaar en af det nationalsocialistiske Tysklands mest skattede og indflydelsesrige "Tænkere". Han betragter Krigen som en stærk og meningsfyldt Magt i Folkets Liv. Krigen er lige saa naturlig som Kænsdriften, thi "at leve er det samme som at dø". Saa-dan mener Nationalsocialismen og den har taget alle Konsekvenser af en Ordning, som ikke kan forandres eller paavirkes, fordi den er evig og bundet af Naturens egne Love. Nationalsocialismen har lært at se Døden lige i Øjnene. Den frygter ikke Smerten, thi "ved at bekæmpe Dødszonen møder man en ny Menneskelighed".

Det er en Officer fra den første Krig, ERNST JÜNGER, som har skrevet en Del Bøger i denne Aand. Han har en stor Løsekreds og betragtes som en af det unge Tysklands aandelige Ledere og som en Tænk og Vejviser a la Nietzsche. Jünger forklarer i sin Bog "Blätter und Steine" at "Torturens afskaffelse fører til Tegnene paa formindsket Livskraft". Et Folk, som vil bevare sin Stilling som civiliseret Nation og kulturfremmende Faktor maa derfor ikke henfalde til en blodagtig og misforstaaet Humanisme. Det eneste som skal respekteres er styrke og Vold, siger Ernst Jünger.

Tanken i sig selv er grotesk og kan kun karakteriseres som Udslag af en pervers Tankegang hos en syg Nation. Det er oprørende at Millioner af unge Mennesker opfores med saadanne Løsesætninger og at Tusinder handler i Overensstemmelse med disse Maximer. Deres de brede Masser i Tyskland deler Jüngers Opfattelse: at Torturens afskaffelse afslører et Folks formindskede Livskraft, maa man af Hjertet beklage dem.

Men endnu større Grund har man til at beklage de Nationer og enkelte Mennesker, som er afhængig af den tyske Okkupationsmagt.

Fra disse Lande kommer mangt et oprørende Budskab. Enten handler disse om Sult og bundløs Elendighed for Folket i Almindelighed, eller om Henrettelser og langvarige Tugthusstraffe mod de, der forsøger sig mod de ny Magthavere. Eller ogsaa hører man om umenneskelig Behandling af Fanger og vorgelse, som elsker deres Fædreland højere end de indtrængende Voldsmænd.

Det er umuligt at kontrollere alle Rygter om Overgreb og umenneskelig Behandling af Fanger. De tillukkede Grøfter og den skrappe Censur nødvendiggør at Meddelelserne gaar gennem mange Led, og ofte fordrejes paa de lange Rejser gennem Lande og Kontinenter og sjældent kan de kontrolleres af fuldt paalidelige Vidner. De Mennesker som er undslupne til et fredeligere Sted er i Almindelighed tavse. De har maaske Slægtninge for hvis Sikkerhed de gaar i stadig Ængstelse.

I Slutningen af forrige Aarhundrede oprørtes hele Verden over, at en jødisk Kaptajn i den franske Hær blev uskyldig dømt og forvist til en af-sides liggende Ø. Han blev ikke dødsdømt og han blev heller ikke underkastet Tortur. I Nærværelse af hans Regiment blev Epauletterne revet af ham, men han blev behandlet som et Menneske og fik tilsidst fuld Oprejsning og Erstatning.

For Millioner af Mennesker var denne Procces Symbolet paa Rettens Sejr over Uretten. Siden den Gang er meget hændt. Djævelen er afløst af et Helvede af saadanne Dimensioner, at end ikke Dante har drømt om det. Og der findes ingen Zola, som har Magt eller Indflydelse til at vende sig imod det endes Ophav med en flammende Protest. Thi det Gude forherliges som Udløsningen af Menneskehedens livsfremmende Egenskaber.

I Norge dømmes daglig Borgere af vort Broderfolk til Døden eller til fivsvarigt Fængsel, andre tages "i Forvaring" paa ubestemt Tid. De har ikke forbrudt sig imod norsk Lov, de har heller ikke krænket den almindelige Retsfælelse. De har vægret sig ved at betragte den tyske Okkupationsarmé som et Udtryk for det norske Folks almene Vel. De har høvdet deres Lands Ret til selv at give Love og leve efter dem.

Om Behandlingen af Fanger har vi hørt Hundreder af Beretninger. Disse kan ikke bevises ved Fremlægning af Protokoller eller beedige Vidneudsagn, men de stammer fra Mennesker hvis gode Vandel og ubestikkelige Hæderlighed er vel kendt. Kan man da tvivle paa deres Beretninger, naar man fra en autoritativ tysk "Filosof" faar at vide, at Torturen hører til den ny Kulturepokes livsfremmende Ytringsformer???

I Dagspressen har man lagt Mærke til Behandlingen af Rektor Seip, som for et Disciplinbrud i en Koncentrationslejr ved Grini, dømmes til 4 Ugers mørk Arrest paa Vand og Brød. Dette er en umenneskelig straf - langt værre end Døden. Og dog er dette - i Følge Forsikringer fra absolut troværdige Personer - slet ikke noget usædvanligt. Andre Fanger har maattet døje mørk Arrest paa Vand og Brød i hele 6 Uger. Dertil var Rektor Seip forinden blevet hængt op med en Væg og pisket med Læderremme. Den 63-aarige Direktør Sand blev saa haardt tortureret, at han bad om Døden. Han bønfaaldt sine Venner om Hjælp og en af disse fik indsmuglet en Flaske Blaasyre til ham og denne befriede ham den 15. Okt. i Fjer fra en afsindig Verden.

Mennesker der selv har Erfaring fra de norske Fængsler forsikrer at en Tortur uden Lige finder Sted, bag de stængte Døre. Men en Ting kan vi alle gøre: vi kan gøre Tyskerne og Quislingerne opmærksomme paa, at man saavel i Sverige som i Danmark ved, hvad der sker. De martrædes Jammersaab hører vi altfor tydeligt helt hervede, hver enhver Dansker er oprørt over Retsfælehedens Triumf i vort Broderland. - Naar de fænglede hævder deres Ret til at tjene Norge og til at befordre norske Livsinteresser, saa handler de i Overensstemmelse med den tyske Statsledelses fuldt legitime Krav overfor egne Statsborgere. Lad være at de tyske Magthavere ikke kan godkende Nordmændenes Holdning - de burde i alt Fald respektere deres Menneskerettigheder.

TYSK LOGIK.

Hvorfor blev Tyskerne saa forargede over det afskyvækkende engelske Luftangreb paa Paris - hvor, ifølge D.N.B., kun Besættelseshuset blev ramt - naar man saa et par Dage efter, meddeler at der blev 30,000 Mand arbejdsløse, grundet paa det engelske Angreb.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

VILH. LA COUR.

Kort for Redaktionen slutter, erfarer vi, at Dr. La Cour, takket være Tine Jacobsens Protest, atter er overgivet til de danske Myndigheder, og at han nu vil blive d. d. ved Byretten.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

VED DE AT- - -

- - -hv. Justitsminister K.K. Steincke's Søn, Mogens, ifølge "DANSK STANDARD" ER blevet udnævnt til Løjtnant i den engelske Hær. Han er det glæder K.K.??

- - -at Belysningsdirektør J.E. Borresen's Søn sidder i Koncentrationsskole i England, grundet paa nazistiske Tilbøjeligheder.

- - -Judehaderen J.E. Johannesson (C.W. Salmonsens Eftf.) Vindskæft 41, nu har aabnet en Tesalon, paa Østergade 1-19.

- - -A/3 F.&S. FLUM (Flumrose Konserves) St. Annas Plads 26-28, for Tiden arbejder Nat og Dag med at henkogge skinker for Tyskerne. Firmaet beskæftiger ca. 300 Mand.

- - -visse danske Skotøjsfabriker har faaet Ordre til, af danske Materialer, at fremstille 30.000 Par Børnefødder, som skal sendes til Tyskland.

- - -Tyskerne vil overtage Aage Lichtingers Cigarillos-fabrik paa Jagtvejen. Den skal indrettes til Lazaret.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

TORTUR I NORGE.

Ved et Møde i Stockholm Koncertsal, afholdt af Ungdomsforeningerne, Lørdag den 14. Feb. 1942, udtalte Rigsdagsmand Harald Hallén:

"Fra Øster kommer Invalider paa Krykker. Vi møder ogsaa Mennesker som kommer gennem Skovene vesterfra med blødende Hjerter eller paa anden Maade saarede.

Forleden Dag kom en ung pige over Grønsen. Hun havde faaet alle Fortænder staaet ud med en Politiknippel og en anden ung pige kom over som havde faaet Kindtænderne trukket ud under Tortur.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

DANSKER I NORGE.

I Trondheim forekommer saa godt som dagligt Flyveralarmer, da britiske Flyvere meget ofte aflægger nærgående Besøg over Byen og Havnen, hvor for Tiden udføres store militære Arbejder.

Befolkningen i Trondheim optræder under Flyveangrebene paa en Maade som har foranlediget Myndighederne til alvorligt at advare dem, som ikke følger Politiets Anvisninger med Hensyn til Flyveralarmer. Blandt andet klages over at ca. 100 Danske, som arbejder i Byen, vender sig ved at følge Politiets Ordre. Avisen "Dagsposten" kræver at noget skal gøres mod disse danske Arbejdere, som ikke retter sig efter Myndighedernes Anvisninger.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

DEN BLAA BOG.

Atter præsenterer vi et lille Udvalg af Navne paa Landsforrædere og deres Haandlangere, hvilke vi haaber at vore Læsere vil bevare i venlig Erindring.

Journalist Carl Hoyer, Grønnehøj 39. Van.

Bagermester Sv. Nielsen, Hovedgaden 49. Lyngby.

Musiker Daniel Rasmussen, Smedegade 2. N.

Hofjægermester L. de Richelieu, de Conincksvej 8. Holte.

Fotograf S. Bach, Rønnebørvej 6. Holte

Gaardejer Oluf Jensen, Gadenavegaard, Høje Taastrup.

Forpagter M. Rhod, Frøstegaarden, Høje Taastrup.

Repræsentant, Gregers Hansen, Strandgade 28. K.

Barber H. V. Jensen, Kronprinsesse Sofiesvej 13 F.

Bogtrykker Cornelius E. Hansen, Smallegade 41. F.

Sjstrene le Lous, Konfekturfabrik, Falkoner Allé 120. F.

Blomsterforretningen "LOTUS", Falkoner Allé 120. F.

C. Convads Eftf. Konfekturfabrik, Gl. Kongevej 105. F.

Elektroinstallatør Leo Borup, N. Jespersensvej 11. F.

Frisørkæmper V. Falkenberg, Schneeklothsvej 29. F.

Frugtforretningen "Just", Peter Bangsvej 78. F.

Kunstmaler K. Hougart, Allégade 25. F.

Malermester Danielsen & Søn, Jyllingevej 2. F.

Erik og Inga Aagesen, Massage, Peter Bangsvej 81. F.

Glarmester Wilh. Jeppesen, Smallegade 41. F.

Chr. Nissen, Forsikring, Azaleavej 26. F.

Grethe Nissen, Tysk Korrespondance og Oversættelse, Azaleavej 26. F.

Urnager C. Bjerring, Ny Østergade 5. K.

Skræder C. Møller, Rolfsvej 1. F.

T. G. Küchenenthal, (Slipse) Langelandsvej 43. F.

A. Rostgaard-Sørensen, Jyllandsvej 7. F.

Manufakturhandler Fred. I. Laurson, Nørrebrogade 169. N.

Restauratør C. Aagaard, Røde Vej, Blegrove pr. Glostrup.

Inspektør Ole Ries Hansen (BULLDOG) Smallegade 36 B. F.

Ing. cand. polyt. Poul Petersen, (Neutrofon Radio) Møntmestervej 17. privat. Mosensvej 52. (Hjttalervognene K 33636 & K 33606, Karte for Erikorps Danmark).

Sagfører Sigurd Hansen, Klareboderne 6. K.

Journalist Lolf Juel Hagemeister, Skovgaardsvej 18 A.

(fortsættes).